

ΧΟΡΟΣ

585 Ἔρωτα, ποὺ συχνιὰ σ' τσὶ πλιὰ μεγάλους
κι ὁμορφους λογισμοὺς κατοικημένος
βρίσκεσαι, τσὶ μικροὺς μισώντας τσ' ἄλλους·

κ' ἔτσι 'σαι δυνατὸς καὶ μπορεμένος,
καὶ τόση χάριν ἔχου τ' ἄρματά σου,
590 ποὺ βγαίνεις πάντα μ' ὅλους κερδεμένος·

μᾶλλιος τόσά 'ν' τὰ βρόγια τὰ δικά σου
γλυκιά, καὶ μετ' αὐτὸ τόση ἔχου χάρη,
π' ὅποιο κι ἂν ἐμπερδέσα εὐχαριστᾶ σου.

Κι ἄγριος ὡς θέλει νά 'ναι καὶ λιοντάρι
595 πάσα κιανεῖς, συμπέφτει μετὰ σένα
καὶ πεθυμᾶ πληγὴ ἀπὸ σὲ νὰ πάρει.

Κι ὄχι οἱ ἀθρῶποι μόνο γνωρισμένα
σ' ἔχουσι τί μπορεῖς καὶ πόσα ξάζεις,
μὰ τὰ βερτόνια αὐτὰ τ' ἀκονισμένα

600 στὸν οὐρανό, ὄντα θέλεις, ἀνεβάζεις
μ' ἀποκοτιὰ καὶ δύναμη μεγάλη,
καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ Ζεὺ τὴν ἴδια σφάζεις·

καὶ τόση παιδωμὴ καὶ τόση ζάλη
τοῦ δίδεις, ἀπ' ἀφήνει τὸ θρονί του

605 κ' ἔρχεται ἐδῶ στή γῆ μέ πρόσοψη ἄλλη.

Στυλιανός Αλεξίου & Μάρθα Αποσκίτη επιμ., *Ερωφίλη*, τραγωδία Γεωργίου Χορτάτση, Στιγμή, Αθήνα 1988.